

DRINK TO ME ONLY

Componist:

Ben Johnson schreef in 1616 het gedicht To Celia en daarop is deze tekst gebaseerd. Het is een lyrisch liefdeslied, mogelijk ontleend aan een tekst van de Griekse sofist Philstratus.

Hoe de melodie is ontstaan, is onbekend. Pas rond 1770 verschijnt deze in de nu bekende vorm.

Er zijn er in Amerika die de melodie aan Mozart toeschrijven. Sir Walter Scott gebruikte de melodie voor zijn lied Country Guy. Anderen schrijven het toe aan de Engelse componist John Wall Calicot.

Als lied is het vooral bekend onder de titel Drink to Me Only with Tine Eye, de eerste regel van het gedicht. Het is vertolkt door vele artiesten, ook en vooral door zangers en zangeressen uit de klassieke muziekwereld.

De dichter verlangt in dit lied slechts een enkele blik van zijn geliefde die hun relatie zal bevestigen. Deze zal de mogelijke intoxicatie die veroorzaakt wordt door drank verre te boven gaan. De dorst die aan de ziel ontspringt, vraagt om een meer goddelijke drank. Hij zendt zijn geliefde een rozenhulde in de hoop dat die bij haar niet zou vergaan. Als hij de hulde terugontvangt ontwaart hem de geur van haar parfum in het boeket.

Vertaling

De Vlaamse bloemrijke vertaling is erg vrij, maar raakt wel de strekking van het oorspronkelijke lied en is alleen al mooi door het Vlaamse woordgebruik, een genot om te lezen. Als je dan bemerkt dat deze vertaling van Jacob Camps Weerman (1677 – 1747) ook al zo'n 300 jaar oud is, ben je helemaal verrast. Hij hertaalde het gedicht voor zijn eigen dochter Anna. Wat mooi! Weerman, nu onbekend, was tijdens zijn leven een van de belangrijkste auteurs uit de periode van de Verlichting in Nederland. Zijn werk bestaat vooral uit satirische tijdschriften, toneelstukken en schilderbiografieën.

Oud-frans (originele versie)

Drink to me only with thine
eyes And I will pledge with
mine.

Or leave a kiss within the cup
And I'll not ask for wine.

The thirst that from the soul
doth rise, Doth ask a drink
divine;

But might I of Jove's nectar sip,
I would not change for thine.

I sent thee late a rosy wreath,
Not so much hon'ring thee.

As giving it a hope that there It
could not withered be;

But thou there on did'st only
breathe, And sent'st it back to
me, Since when it grows and
smells, Is wear Not of itself,
but thee.

Nederlandse vertaling

Drink Anna met het oog, in stee van
met de lippen,
'k Zal uw bescheyd doen met het myn;

Of laat een zachte kus in 't klare
drinkglas slippen,

Dan tracht ik na geen moeselwyn.
Dien dorst, die komt de ziel te
ontspringen,

Vereyscht voor 't minst een Gooden
dronk: 'k Zal nooit van Jovis nektar
zingen, Schenk my een gulle
bruyloftslonk.

Laatst zond ik uw een krans van roozen,
Een gift op uw geboortejaar;
Een krans die nimmer zou verbleeken,
maar steeds bloezen,
Op uw doorschynent blaauw-blond
haar.

Doch ghy begifte die met uwen
mond zo kleurig,
En schreeft, daar 's uw geschenk papa:
En 't zedert groeit en bloeit die
krans, en ruykt zo geurig,
Alleen door de adem van Anna.